ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 14 Σεπτεμβρίου 1919

Ὑψωσις Τιμίου Σταυροῦ

Δν. ἡλ. ἀρ. 6 λ. 19 Δύσ. ἡ. ἀ. 17

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Δ'. Ἀριθ. 900 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | *Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα :* Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

Ἐδημοσιεύσαμεν χθὲς περίληψιν τοῦ κειμένου τῆς Βουλγαρικῆς Συνθήκης, τῆς ὁποίας οἱ οὐσιωδέστεροι ὅροι εἶνε οἱ φορῶντες τὰ ἐδαφικὰ ζητήματα, τὰ στρατιωτικὰ καὶ τὰ οἰκονομικά.

Αἱ τῆς συνθήκης καθορίζονται τὰ νέα ὅρια τῆς Βουλγαρίας μὲ γενικὴν ἔκδοσιν τὴν πρὸ τοῦ 1913 κατάστασιν. Ἡ σπουδαιοτέρα ἐξ ὅλων τῶν τροποποιήσεων τῆς μεθορίας γραμμῆς εἶνε ἡ παραχώρησις τῆς περιφερείας Στρωμνίτσης εἰς τὴν Σερβίαν καὶ ἡ ἀπομάκρυνσις τῆς Βουλγαρίας ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου. Καὶ τὰ δύο ταῦτα σημεῖα ἐνδιαφέρουν ἀμέσως τὴν Ἑλλάδα.

Εἶνε γνωσταὶ αἱ νόμιμοι ἀπόψεις καὶ αἱ δίκαιαι ἀξιώσεις τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Στρωμνίτσης, ἔνθα οἰκεῖ σημαντικὸς Ἑλληνικὸς πληθυσμός, ἐκδηλώσας ἐπανειλημμένως τοὺς πόθους του, ὅπως ἑνωθῇ μὲ τὴν μητέρα Ἑλλάδα.

Ἡ παραχώρησις τῆς Στρωμνίτσης εἰς τὴν Σερβίαν θλίβει μεγάλως τὴν Ἑλληνικὴν ψυχήν, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳ, ἐὰν εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτῆς ὑπάρχουν Βουλγαρικοὶ πληθυσμοὶ Σερβικοὶ ὁμοιοδεόνυπάρχουν δεύτερον.

Ἐνθυμούμεθα ὅτι καὶ ἄλλοτε ἀναγράφη ἡ εἴδησις ὅτι ἡ Στρώμνιτσα θὰ παρεχωρεῖτο εἰς τὴν Σερβίαν. Ἀλλ' ἐδημοσιεύθη ἀμέσως τότε μία δήλωσις τοῦ Σέρβου Πρωθυπουργοῦ κ. Πάσιτς, καθ' ἣν ἡ Σερβία δὲν ἀρνεῖται νὰ παραχωρήσῃ αὐτὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Δυνάμεθα ἄρα γε νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας συνεννοήσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Σερβίας; Ἀλλὰ μήπως καὶ τὸ πολυπαθὲς Μοναστήρι δὲν ἐλκύει τὰ μητρικὰ βλέμματα τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος;

Πόσα τοιαῦτα ζητήματα θὰ ἐκαρδίζαμεν, ἐὰν δὲν ὡμοιάζαμεν τὰς μωρὰς παρθένους καὶ δὲν ἐπροδίδοντο οἱ Σέρβοι ἀπὸ τοὺς ὁλετῆρας τοῦ Ἔθνους, τοὺς Κωνσταντινικούς.

Πόσον μᾶς ἐστοίχισεν ἡ ἐθνοκτόνος ἀκεία πολιτική.

Ἀλλὰ τὸ μᾶλλον ἐνδιαφέρον τὴν Ἑλλάδα ἐδαφικὸν ζήτημα εἶνε τὸ τῆς Θράκης, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὑποχρεώθη μὲν ἡ Βουλγαρία νὰ δηλώσῃ παραίτησιν παντὸς δικαιώματος καὶ παντὸς τίτλου, ἀλλὰ τῆς ὁποίας ἡ ὁριστικὴ τύχη δὲν καθορίσθη ἀκόμη ὑπὸ τῆς Διασκέψεως. Ἡ ἐκδίωξις τῆς Βουλγαρίας ἀπὸ τὴν Θράκην ἀποτελεῖ πράγματι μεγάλην ἀπώλειαν διὰ τὴν Βουλγαρίαν, τὴν μόνην σημαντικὴν καὶ ἀξιαν λόγου ἐδαφικὴν μείωσιν τὴν ὁποίαν ὑφίσταται.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ παρὼν πόλεμος δὲν ἐθεωρήθη κατακτητικὸς καὶ διὰ τοῦτο κατεβλήθη ἡ προσπάθεια, ὅπως μὴ ἀποσπασθῶσιν ἐδάφη ἀπὸ τὰ ἡττηθέντα Κράτη καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴ ὑπάρχουν σπέρματα πρὸς νέους πολέμους, ὡς ἐγένετο ἄλλοτε μὲ τὴν Ἀλσατίαν καὶ τὴν Λωρραίνην. Ἀπώλεσεν ὅμως ἡ Βουλγαρία τὴν Θράκην, διότι δὲν τῆς ἀνήκεν οὔτε ἱστορικῶς οὔτε ἐθνολογικῶς.

Ἀλλ' ὅσον καὶ ἂν προκαλεῖ πανελλήνιον χαρὰν τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Βουλγαρία ἐγκαταλείπει ἐκοῦσα ἄκουσα τὸ Αἰγαῖον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τινων ἐτῶν ἐμόλυνε μὲ τοὺς ὀρωμένους της πόθους, ἡ χαρά μας ὅμως δὲν εἶνε πλήρης, ἐφόσον δὲν κατακυρώθησαν ὁριστικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ περιμάχητος αὕτη χώρα. Ἀτόπως καὶ μὲν ἔχομεν τὴν ὁριστικὴν προσκύρωσιν τῶν περιφερειῶν τῆς Ἐλάνθης καὶ τῆς Γκιουμουλτζίνας μὲ τὸ Πόρτο Λάγω, ἀλλὰ τοῦτο δὲν μᾶς ἐκκινοποιεῖ.

Συνετάχθη ἰδιαίτερον πρακτικὸν ὑπὸ τῆς Συνδιασκέψεως, τῶν Ἀμερικανῶν ἀντιπροσώπων μόνον μὴ ὑπογραψάντων, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁλόκληρος ἡ Δ. Θράκη παραχωρεῖται εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλ' ἡ ἄρνησις τῆς Ἀμερικῆς δὲν δίδει τὸν τύπον τῆς ὁριστικότητος. Ἀναμένονται καὶ πάλιν αἱ ὁδηγίαι τοῦ Οὐίλσωνος. Τῇ ἀληθείᾳ οὐδεὶς ποτε ἐπίστευσεν εἰς μίαν τόσον πανηγυρικὴν ἀναίρεσιν καὶ εἰρωνείαν τῶν ἀρχῶν περὶ δικαιοσύνης καὶ ἐλευθερίας, τὰς ὁποίας ἐπηγγέλθη εἰς τὸν κόσμον ὁ Οὐίλσων.

Τὸ εὐχάριστον εἶναι ὅτι πᾶς Βουλγαρικὸς κίνδυνος ἐκ τῆς Θράκης ἐξέλιπε πλέον καὶ ὅτι τώρα πρόκειται νὰ γίνῃ ἡ ἐπιλογὴ μεταξὺ τῶν δύο γνωμῶν, ἂν δηλ. ἡ Θράκη θὰ παραχωρηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς ἀπεφάνθησαν δι' ἐπισήμου πράξεως οἱ λοιποὶ Σύμμαχοι, ἢ ἂν θὰ γίνῃ αὐτόνομος μὲ πρωτεύουσαν τὴν Κωνσταντινούπολιν, ὡς ἐπιμένει ἡ Ἀμερική.

Ἀλλ' ὁ Κλεμανσὼ, ὑπερμαχοῦντος καὶ τοῦ Λόϋδ Τζώρτζ, ἀπέκρουσεν ἐντόνως, τὴν τελευταίαν γνώμην, ὁποστηρίξας καὶ λέων ὀρθῶς ὅτι ἡ δημιουργία ἑνὸς τοιούτου Κρατιδίου θὰ ἦτο ἡ ἑστία νέων πολέμων, διότι ἕκαστος ἐκ τῶν γειτόνων θὰ ἐπεδίωκε νὰ τὸ προσετιρισθῇ καὶ τὸ προσορτήσῃ εἰς τὸ Κράτος του.

Οὕτως ἐλύθησαν τὰ ἐδαφικὰ ζητήματα τῆς Βουλγαρίας μὲ κοινὸν αὐτῆς πρὸς δυσμὰς καὶ πρὸς νότον. Εἶνε τοῦτο μία δικαιοτάτη τιμωρία τῆς ἀπίστου ὑποδούλου καὶ ἀπρακτικῆς πολιτικῆς της.

Αὔριον θὰ πραγματευθῶμεν περὶ τῶν στρατιωτικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὅρων τῆς συνθήκης.

—ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ—

ΑΙΣΘΗΜΑ "Ἡ ΕΙΡΩΝΕΙΑ;

— Ὁρίστε, συνάδελφοι, ἕνα πρᾶμα, ποὺ βάζω στοίχημα, δὲν τὸ σκεφτήκαμε ποτὲς μας.

Τὴ στιγμὴ ποὺ ἀντικρύζουμε μ' ἕνα δεῖμα κι' ἀτέλειωτο ἀναστεναγμὸ τὴν τετράτοχη γαμπρὰ, ποὺ θέλανε σουμόρε τὸ τζίτζικα τῆς μπάντας ἀπάνω τῆς, καὶ τὴ λιγωμένη ἀναλαμπὴ δυὸ μαβρῶν ματιῶν, ποὺ μεγάλη κι' ἀπ' τὴ δικιά μας ἀκόμα, ὅταν ἡ σελληγγὰ δίφρεσε ὕστερα ἀπὸ τὰ γυμνάσια κτιστα-κτιστ!» βάζω «σοῦ-χηματ, πῶς δὲν τὸ σκεφτήκαμε ποτὲς μας, ἂν ἀρτὶ ποὺ βγαίνει ἀπὸ μέσα μας, βγαίνει ἀπ' τὴν καρδιὰ μας ἢ ἀπ' τὴ κοιλιὰ μας κ' εἶνε αἴσθημα ἢ εἰρωνεία.

Ἐλπίζω, δὲ θὰ κάνουμε θεωρία κατ' ἀ πατρίδοσ οὔτε «περὶ συμπεριφορᾶ». Θὰ κουβεντιάσουμε, ἔτσι ὁλοφρα, χωρὶς ἀριθμοὺς καὶ ὁπολογισμοὺς. Δὲ θὰ μιλήσουμε καθὲ ἄλλο, γιὰ νὰ ἰδοῦμε τί θὰ γίνῃ τὸ παρίσεφρα τοῦ κάρτου οὔτε γιὰ τὰ «ἀβολλία πορείας ἢ ἀναπαύσεως» ποὺ πρέπει νὰ τρωτήσουν ὕστερα ἀπὸ ἕξη μῆνες κανονικὰ, γιὰ νὰ πάρουμε «κατὶ ὠφάτα» κάθε ἄλλο ἀγαπητοί μου.

Τὸ μυαλὸ μας, ποὺ ἔχει συνηθίσει σὲ τὴ ἀπίθεα, θὰ τὸ βάλουμε νὰ κάνῃ ἕνα τέταρτο ἀτροχάδην γιὰ νὰ μᾶς γίνει ὁπάκοο.

"Ἔτσι ποὺ λέτε, ἡ κατηρτάνα μου» ἢ «πανγύτα μου»,—ὅπως θέτε, τὸ ἴδιο κάνει, δὲν ἔχω καμία προτίμησι στοὺς ἀρωτικοὺς τίτλους, φτάνει νὰ λένε ὅ,τι πρέπει νὰ λένε μία φορὰ,—μὲ ὄρθκε σταλήθεια τελεία ἀπαρασκεύο, ὅταν μιλάνε τὴν ἐπιθυμία, φωνάζοντας ἀντὶς κάρα!» «αἴσθημα ἢ εἰρωνεία!»

Βέβαια ἕνα τέτοιο πρᾶμα δὲν περιμένοτανε καθόλου, κ' ἔτσι ἀναγκάστηκα νὰ κάτοχορήσω. Μὴν ἀνατριχιάζετε ἀπὸ ἱερὴ ἀγανάχτηση γιὰ τὴ φτηνὴ λέξι.

Πιστέψτε μας, εἶνε δυσκολώτερο νὰ κρατήσῃς τὴ θέση σου μπροστὰ σὲ δυὸ λαμπερὰ μάτια παρὰ μπρὸς σὲ δυὸ ὁλόκληρες πολυβολαρχίες μὲ θερμοκάλον πῦρ. Πιστέψτε μας, καὶ μὴ μὲ κατακρίνετε.

Κ' ἔρωμ, γιὰ σκεφθῆτε, τί μπορεῖ κανείς νὰ κερδίσῃ ἀπὸ μιὰ τέτοια ἐπίθεση. Σᾶ; παρακαλῶ! Θέλουν νὰ μάθουν, τσιγκάτες, τί πράμα μᾶς ζουλᾶ τὰ στήθια, σε μια λαστιχένια κεβέλα, ὥστε νὰ μπήξουν τ' ἀρτὸ τὸ «ἄχν» ποὺ λέει πολλὰ κι' ἀπὸ ἕνα ὁλόκληρο βιβλίο, κι' ἀπὸ ἕνα τραγοῦδι «Ἔτι τοῦ Ὀμπέου εἶτε τοῦ Μπωντελαίρ—ὅπαιον θέτε πάρτε—καὶ τὸ κόνομαν καὶ τὴν κίρχαιαν καὶ τὸ ποσὸν τῶν γρυμμάτων;

Μὰ γιὰ σταθῆτε, μήτως ὁ πόθος δὲν εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ αἰσθήματα, ποὺ (προσοχή! σὲ τελειόφοιτοι γυμνασίων ἢ ἐμπορικῶν σχολῶν!) ποὺ ἔχουν τὴν ἕδρα των στὴν καρδιὰ, κατὰ τὴν ψυχολογίαν;

Δὲ στέκει ἐδῶ εἰρωνεία γιὰ ὅλο τὸν κόσμο, γιατὶ κ' ὅταν ἀκόμα ἀναγκαζόμαστε νὰ φωνάζουμε ἔτσι λιγκαὶ ἀγαρμπὰ «μωρὴ παλκοκτόνικα» πάλι αἴσθημα εἶνε ἀρτὶ, εἶνε τὸ αἴσθημα τοῦ ὠμαίου, ποὺ πήγαι τὴν τσιρίδα τῆς διαμαρτυρίας. "Ἔτσι εἶνε! Κ' ἔτσι ποὺ λέτε, συνάδελφοι, δὲν βλέπω τὴν ἀνάγκην νὰ καθόμαστε κάθε τόσο, γιὰ νὰ λύκουμε τὸ θεώρημα τῆς κάθε «ντοριτσιάς,» «παναγίτσας» ἢ «καλημερκαισίας,» πρέπει νὰ βγαίνει ἀπ' τὴ μέση ἀρτὸ τὸ πρόβλημα, μιὰ καὶ ὑπάρχει πειὰ τὸ αἴσθημα:

«Κάθε ἀχ! κι' ἕνα αἴσθημα».

Σοῦμωνοι;

Τάκης Κόντος

ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ὁ «Χρόνος» τῶν Παρισίων εἰς κύριον ἄρθρον του τονίζει τὴν ἀνάγκην ὅπως τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον μὴ διακόψῃ τὰς ἐργασίας του μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς Βυλγαρικῆς Συνθήκης, διότι τὸ ζήτημα τῆς Τουρκίας μένει ἀκόμη, δύναται δὲ νὰ δημιουργήσῃ σοβαροὺς κινδύνους.

Ὅ,τι συμβαίνει, λέγει ὁ «Χρόνος» εἰς τὴν Τουρκίαν κάθε ἡμέρας δὲ δεν ἐπιτρέπεται ἡ ἐπὶ πλέον ἀναμονή. Οὔτε καθίστανται διηνεκέστερον σοβαρὰ τὰ γεγονότα τῆς Τουρκίας μὲ τὸ νὰ ἀποκρίπτωμεν αὐτὰ ἢ νὰ προσπαθῶμεν νὰ μειώσωμεν τὴν σημασίαν των. Ἐδῶ, εἰς τὴν Δύσιν, γίνεται κάθε τόσον λόγος περὶ ὑπουργικῆς κρίσεως ἐν Κωνσταντινουπόλει, περὶ Τουρκικῶν συμμορφιῶν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἢ περὶ Ἀρμενίων οἱ ὁποῖοι φοβοῦνται σφαγὰς, καὶ ὅλα αὐτὰ τὰ ἀκούομεν χωρὶς νὰ προσέχομεν πολὺ, σκεπτόμενοι ὅ,τι ἐπὶ τέλους οὐδὲν καινὸν θὰ ἴδωμεν. Ἀκριβῶς ἐδῶ ἔγκειται ὁ λάθος. Ἀόριστα κάτι τὸ καινὸν.

Κατὰ πληροφορίας, αἱ ὁποῖαι φαίνονται ἀσφαλεῖς, οἱ ὀργανούμεναι ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ Τουρκικαὶ δυνάμεις εἴτε ἐξεφυλίσθησαν εἴ, συνήθεις συμμορίας ἐπιδιδόμενας εἰς λεηλασίαν, εἴτε ἐπανῆλθον εἰς τὴν κατάστασιν τῶν πρωτογενῶν ὁρδῶν. Κατηρτίσθησαν ἐπὶ τῇ βάσει πολιτικοῦ καὶ ἐθνικοῦ προγράμματος, ὑπὸ καταλλήλους ἀρχηγοὺς. Ἀβατομεῖται τινες τῆς ὀργανόσεις; τὸν θὰ τὸ ἀποδεῖξουν.

Τὴν ἀπομένην τῆς ἀνακωχῆς ἡ κατάστασις τῶν Τούρκων ἦτο τοιαύτη ὥστε θὰ ἐδέχοντο οὗτοι οἱονδήποτε ὅρον τῶν Συμμάχων. Ἐφόσον τὰ διαβούλια τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου παρετείνοντο καὶ παρέλυεν ἡ ἑνότης τῶν Συμμάχων ἐν Ἀνατολῇ, οἱ Τοῦρκοι ἀνελάβανον, φυσικῷ λόγῳ, θάρρος. Γνέ, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ πρῶην προσβευτὴς Μουκτὰρ καὶ ὁ Γαλὴπ Κελὰμ, τοῦ ὁποίου ὁ ἀδελφὸς δ.ωρίσθη κατόπιν ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, συνέστησαν εἰς τὸν Μ. Βεζύρην τὴν ἀνασύστασιν ἐθνικοῦ στρατοῦ, εἰς τρόπον ὥστε ὁ Σουλτάνος νὰ ἔχῃ κάποιο στήριγμα κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις τῆς εἰρήνης. Ἤχησε πράγματι τὸ ἔργον, καὶ ὁμέγας Βεζύρης ἤλθεν εἰς Γαλλίαν ὅπως διαπραγματευθῇ πρὸς τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῶν Συμμάχων. Ἔως ἐδῶ τὰ ἐπρόκειτο ἢ περὶ διπλωματικοῦ παζαρεύματος. Ἀλλὰ τὸ Ἀνώτατον Συ, βούλιον ἀντεκρίθη τὸ πρᾶγμα διαφορετικά. Ἐξαπέστειλε πάλιν τοὺς Τούρκους εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐπέτρεψε τὴν Ἑλληνικὴν ἀπόβασιν εἰς Σμύρνην καὶ ἀπέβλεψεν εἰς κατανομὴν τῆς Τουρκίας κατὰ τομεῖς. Ἐν ὁλίγοις, ἐνήργησεν ὡς ἐὰν μὴ ὑπῆρχε καμμία ἠθικὴ δύναμις ἱκανὴ νὰ δώσῃ εἰς τοὺς Τούρκους τὸ συναίσθημα τῆς ἑνότητος των καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ὑπερασπισθοῦν αὐτῆς.

Ἡ δύναμις ὅμως αὕτη ἀπεκαλύφθη, ἀποτελεῖ δὲ τὸ νέον χαρακτηριστικὸν τῆς καταστάσεως. Ὁ στρατηγὸς Μουσταφᾷ Κεμὰλ, προσωπικὸς ἀντίπαλος τοῦ Ἐμβερ καὶ προσωπικὴς συνεργάτης τοῦ Σουλτάνου, ἐπιλήφθη εἰς Σιψῦντα ὡς ὀργανωτὴς τῆς τρίτης στρατιᾶς. Ἄλλοτε στρατιωτικὸς ἀκόλουθος ἐν Σόφιᾳ, εἶχε τὴν διοίκησιν σώματος στρατοῦ εἰς τὰ Δαρδανέλλια κατὰ τὸν πόλεμον, ἔπειτα δ' ἐν Παλαιστίνῃ, ὅπου εἶχεν ὑπὸ τὰς διαταγάς του ὁλόκληρον στρατιάν. Κ τέχει δὲν τὰ στοιχεῖα διὰ ν' ἀναλάβῃ διοίκησιν, ἔχει δ' ἐπίσης τὸ κατάλληλον πρὸς τοῦτο χαρακτῆρα. Ἡ πολιτικὴ τῶν Συμμάχων τοῦ ἔχρησε μεγάλως· ἐπιχειρήσας διὰ τὴν ἐξέγερσιν τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ πατριωτικοῦ αἰσθήματος τῶν πατριωτῶν του, ἠδυνήθη δ' εὐθὺς νὰ καταρτίσῃ ἰσχυρὸν στρατὸν μεταξὺ Σεβαστείας καὶ Ἐρζερούμ. Πρὸς αὐτὸν ἠνώθη ὁ Ρεούφ, πρώην ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ὅστις εἶχεν ὀργανώσῃ τὸ ἐθνικὸν κίνημα εἰς Μιτιλί-Κεσὲ καὶ ἔτεισε πολλοὺς Κιρκασσίους νὰ βοηθήσουν τὴν Τουρκικὴν ὑπόθεσιν. Μεταξὺ τῶν ὑπαρχηγῶν του ἀναφέρονται ἀριθμὸ ὁ στρατηγὸς Φουάτ ὅστις ἐσταλῆ εἰς Ἄγκυραν ὡ. βοηθητὴς τοῦ 12ου σώματος; στρατοῦ τῆς Σεβαστείας.

Ἐπὶ πλέον, αἱ ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Κελάλη καὶ τὸν ὑπαρχηγὸν του λοχαγὸν Σουκρῆ δυνάμεις ἐν τῷ βλέπτῳ Ἀϊδινίου ἐυρίσκονται ἐν συνεχεῖ χωσὶν δεσμῷ καὶ ἐν πλήρει συμφω /ᾳ πρὸς τὰς δυνάμεις τῆς Ἀνατολικῆς Μ ᾳ Ἀσ ᾳ, ἡ δ' ἐξουσία τοῦ στρατηγοῦ Μουσταφᾷ Κεμὰλ φαίνεται ἐπιτευγμένη ἐπὶ πασῶν τῶν μονάδων τοῦ ἐθνικοῦ τούτου στρατοῦ. Ἐπίσης ὑπάρχουν σχέσεις μεταξὺ Τούρκων καὶ Ἀράβων ἂν δὲν ἀπατώμεθα δὲ, ἔφθασεν εἰς Ἐρζερούμ ἀπεσταλμένος τοῦ Ἐμὶν Σεοὺντ, τοῦ "Ἀραβος φυλάρχου τοῦ Νετζὲνι, τῆς Ἐρήμου Ἀρσβίας, αὐτοῦ ἐκείνου ὅσης θὰ κατεδάμβινε τελευταίως τὴν Μέκκαν, ἄνευ τῆς ἐπαμβύσεως τῶν Ἄγγλων.

Ἐτι πλέον, ὑπάρχουν ἐνδεξεις τινὲς, κατ' ἃ τὸ κίνημα ὑπερβαίνει τὰ παλαιὰ σύνορα τῆς Ὀ κωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Μεταξὺ τῆς Γεω,γανῆς; Κυβερνήσεως καὶ τῶν Τωτάρων, εἶναι; ἔδρυσα, δυτικῶς τῆς Κασσία, τὴν «ἐθνικοσταίαν τ ῦ Ἀζεμπεϊζιὰν», φαίνεται ὅτι συνήφθη μυστικὴ συμφωνία, συγκρομένη κατὰ τὴν Ἀρμενίαν. Μεταξὺ πάλιν τ ύων καὶ τῶν Τ ὕρκων ὑπάρχει, πρὸς τὸ παρὸν, ἐμπιστοσύνη; κοινότη; συμφερόντων, πιθανὸς δὲ καὶ κάποια συνεννόησις.

Ἐρόσον τόσαι περιπλοκαὶ ἀνοφαίνονται δύναται τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον νὰ πεισθῇ ὅτι δὲν εἶνε πλέον ἀπαραίτητον; Ἐφόσον τοιαῦτη θρησκευτικὴ καὶ ἐθνικὴ συνοχὴ παρουσιάζεται μεταξὺ τῶν Τούρκων, δύναται νὰ θ ω ηθῇ ἡ χώρα των ὡ, κληρονομία ἄ ε ω διαιωνίζων, ἡ ὁποία θὰ διανεμηθῇ βρεβδίτερον, ὅταν οἱ Ἀμερικανοὶ θ' ἀνηθῶ ὖν ν' ἀναβίωνν τὴν δυνάκησίν τη; "Ας μὴ ἀναβιβάσωμεν ἐπ' ἀόριστον τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα. Ἂς τὸ ἐξετάσωμεν μᾶλον μὲ νέον ἀνεῦμα, ὅπως ἐπιβάλλουν τὰ νέα γεγονότα.

Ο «ΜΕΓΑΣ ΕΠΙΤΕΛΑΡΧΗΣ» ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΗΤΤΑΝ

"ΗΤΤΗΘΗΝ ΚΑΙ ΑΠΟΛΟΓΟΥΜΑΙ!,,

ΤΑ ΠΟΛΥΚΡΟΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΛΟΥΤΖΕΝΤΟΡΦ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ἐὰν τὸ ἐκλογικὸν σύστημα εἶχεν ἀνάγκην μεταρρυθμίσεων, αἱ μεταρρυθμίσεις θὰ ἠδύναντο νὰ γίνουν τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1914, μὲ μίαν ὡραίαν χειρονομίαν, ὡ; γενναιόφρων δωρεὰ μιᾶς; ἰσχυρᾶς; Κυβερνήσεω;. Αἱ εὐνοίαι, τὰς ὁ ι.ας ἡ γερμανικὴ Κυβέρνησις παρέσχεν εἰς τὸ; ἀντιπροσώπου; τῶν ἐργατῶν διὰ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Στοκχόλμης, ἐξόργισεν ἔτι μᾶλλον τὸν Λούτζενταρφ. «Ἐβαδίζομεν κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὴν παγίδα τῆς. Ἀντάντ, λέγει. "Ημην κατὰ τὸν ταξειδίαν τούτων, ὡ; καὶ ὁ ἀρχισφάγης. Ὁ Αὐτοκράτωρ ὅμω; ἀπεφάσισ ν ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ οἱ ἀνιπρόσωποι τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου ἐν Βερολίνῳ ὡρειλον νὰ ἑτοιμάσουν τὰ διαβατήρια».

Ὁ φὼν Χίνδεμπουργ ἐπανειλημμένος; ὑπέδειξεν εἰς τὸν Αὐτοκράτορα πόσον μεγάλω; ἐστερεῖτο τὸ Γεν. Στρατηγεῖον τῆς; ὑποστηρίξεως τοῦ Ἀρχισφαγέλλαρίου. «Πῶς παράπονον διὰ διαγυσοθείσα, ἐλπίδας; ἔλεγεν ὁ Στρατάρχη, ; ἂν σημεῖον κομπίου, πῶς ἐ δήλωσ ς πόθου διὰ τὴν εἰρήνην ἐκ μέρους μ τ;, θὰ συνέτεινε μόνον εἰς τὴν παράτασιν τοῦ πολέμου». Τὴν δὴν Ἰουλίου ὁ Χίνδεμπουργ καὶ ὁ Λούντεντορφ μετέβησαν νὰ ἴδουν τὸν Αὐτοκράτορα καὶ διεμαρτυρήθησαν ἄ ταξ ἔα κατὰ τῆς ἀποφάσεω; τὴν ὁποίαν ἔλαβε τὸ Ράϊχσταγ ὅπω; ἐυζητήσῃ ἐπὶ τῆ; εἰρήνη;. Ἀλλ' αἱ διαμαρτυριαι των εὗται ἀπέβησαν εἰς μάτην. Μετὰ δεήμερον δὲ ὁ Ἀρχισταγκελάρι; προσεχώρησεν εἰς τὴν ἀπε; τῆς; εἰρή η; ἀπόφασιν τῶν πληνεψηφούντων κομμάτων καὶ συγχρόνω; ὑποεχέθη νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ μέτρον τῆ; καθολικῆς ψηφοφορίας εἰς τὰς ἐκλογὰς τῶν ἀντιπροσώπων τῆ; πρωσσικῆς Βουλῆς. «Ἀμφότερα τὰ μέτρα ταῦτα πρέπει νὰ ἐνίσχυσιν σημαντικῶ; τὸ φρόνημα τῶν ἐχθρῶν μα;» Τὴν 10ην ὁ Ἀρχισταγκελάρι; παρῃτήθη, ἀλλ' ἡ παραίτη ς του δὲν ἐγένετο δεκτή.

Ὁ Λούντεντορφ ἐνδιαζεν ὅ ι θὰ τὸν ἐυδέχετο ὁ Μπάυσ ο. Ἀλλ' ἐπενέβη ἡ Αὐστρία, ἡ ὁποία δὲν ἤθελε τὸν Μπάυσο, καὶ ἔλοβε τὸ μέρος τοῦ Ἀρχισταγκελάριου. Συνεπείᾳ τούτου, ἀμφότερο.ι, ὅτε Χίνδεμπουργ καὶ ὁ Λούντεντορφ ὑπέβαλον τὰς παραιτήσεις των. Τὴν ἴδιαν ἡμέραν ὁ Κρόνμπρινγ; συνθ.σεσέφθη μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων τοῦ Ράϊχσταγ καὶ κατόπιν τῆς συνδιασέψεω; ταύτης ὁ Λούτοφτσω ἐδέχθη τὴν παραίτησιν τοῦ Μ τέμαν Χόλβεγ. Ὁ Λούντεντορφ ἐκέρδ σεν. Ἀλλ' οὔτε ὁ νέος Ἀρχισταγκελάριος, Λόντωρ Μ.χαέλ;, οὔτε ὁ διάδοχός του, φὸν Ἔρτλιγ, ἰκανοποίησαν τὸν Λούντεντορφ, καὶ τὸ βιβλίον του διευκρι ζει σαφέστατα, ὅτι ὁ μόνος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος θὰ ἤ, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ἐπιτελάρχου, ἱκανὸς ν' ἀναλ.χθῇ ἐπαξία, τὴν θέσιν τοῦ η, ἦτο αὐτὸς ὁ ἴδιος.

«Ὅταν ἐγνώρισα ἀπὸ ἐγγυτέρα; ἀποστάσεω; τὸν ἀρχισταγκελλάριον, κόμητα φὸν Χέρτλιγν, γράφει, ἐπεσθην καὶ ἠναγκάσθην ἐκ τῶν πραγμάτων νὰ ἀναγνωρίσω ὅτι καὶ αὐτὸ, ὡ,τοῦτο, ἐλάριστα ἦτο ἱκανὸς στρατιωτικὸς σύμβουλος. Προηγήσετο ἐκ τῆ; Πλευονογηφίας, τῆ; ὁποίας, ὁπό ιτια ἔνειαν, ἦτο γέννημα καὶ θρέμμα, καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ ἐειρήνη βιὰ συμβιβασμοῦ». Κατεδείχθη τοῦτο τόσον σαφῶ; καὶ εὐδιακρίτω; ἀπὸ τὰς πρώτα; του ἀγορεύσεις, αἱ ὁποῖαι ἐν τοσούτῳ οὐδεμίαν εὐ.ισκον ἢ ὠδ εἰς τὰς χώρας τῆς Ἀντάντ. Ἀπεκάλε ε ὁ ν «καγκελλάριον» τῆς συμφιλιώσεω;. Νομίζω ὅτι ἡ στιγμὴ δὲν ἦτο ἀόμη κατάλληλος διὰ τὴν εἰρήνην. Εἴχομεν ἀνάγκην ἐνὸς ἀρχισταγκελλαρίου ὅσης θὰ ἔχῃ μόνον διὰ τὰ καθ' ἑκάστ ι τῆς ὑψηλῆ; του θέσεω; ὡ; φιλοπόλεμος καγκελλάριος καὶ θὰ εἰργάζετο μετ' ἐνεργείας, καὶ θὰ ἐδείκνυεν εἰς τὴν χώραν τοῦ κινδύνου, ὑφ' ὧν ἠπειλεῖτο.

"Ὅτι ταῦτ ι ἦταν ἀντίθετα πρὸς τὴν φύσιν καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ Χέρτλιγκ. Ἠτο Ἰκανὸ ς καὶ χειρονομῆ τὰ κόμματα τοῦ Ράϊχσταγ, ἀλλὰ ἀπῆ ε διάφορον δόξαν. Βιβαίως προέβαιν ἐντοιαῦτα τὸν ὠήσαν νὰ ἀποδοῦν τὴν ἀρχὴν, ἀλλ' εἰ καιροὶ καὶ αἱ περιστάσεις ἀμῆ ουν σοβαρώτερον προσοπιόσεις. Τὸ φρόνημ ἦτο βαρὺ δ.' ἕνα ἄνδρα τον τῆ; προσεχῶ ημένη; ἡλικίας του καὶ τῆς σοβαρᾶς κρίσεω; του. "Ἔτρεπε νὰ εἶναι τοῦτο ἀπ' ν ἡ ἄπαξ εἰς τὴν Α. Μ. Πάτρ, ὁ καθ' ἑαυτὸ ἀρχιστρατηγὸς; ἐφ ὅσον ἡ Α. Μ τόσ ν σφοβερὰ ἐπιφρέζετο κατὰ τοῦ φὸν Μτλὸκ καὶ τοῦ μεγάλου Ναυάρχου φὸν Τίρπιτ; Ποῖος ἦτο ὁ ἄνδρ, ὅσης θὰ ἐφρίττετο εἰς τὸν ἀγῶνα, ὁ ὁποῖος θὰ ἤσυ καὶ θὰ ὠφήγει τὸν λαὸν εἰς τὸν πόλεμον; Ποῖος ἦ ν μὲ εἶχον πλησιάσει μὲ τοῦτο τὸ ὀπαινεμὸν ὅτι ἠδυνάμην ἐγὼ νὰ δεχθ

ΔΕΛΤΙΑ

ΔΥΟ ΜΕΤΡΑ

καὶ δύο σταθμὰ μεταχειρίζεται τὸ Δημόσιον εἰς τὰς δοσοληψίας του μὲ τοὺς πολίτας.

«Ὅταν ἐκεῖνο χρειασθῆ, δυστυχῶς πάντοτε νὰ πληρώσῃ, ἀνοβάλλει ἐπὶ ἔτη πολλὰ καὶ εἰς τὸ τέλος δὲν ἀναγνωρίζει κομμάτι ἀκόμη ἐπάνω εἰς τὸ τὸ πληρωστέον κλπ. εἰς τοὺς δανειστάς του.

«Ὅταν ὅμως ἔχῃ νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὴν πολίτην κάθισταται ἀμείλικτον καὶ ἀδιαπότατον. Τὸν συλλαμβάνει, τὸν φυλακίζει καὶ ἀρνεῖται εἰς τὸ λιβέλλον του πρόσθετα τέλη καὶ τόκους ὑπερημερίας...

Π. χ. Τὸ Δημόσιον ὑπῆρξε καὶ ὀφείλει τὰς ἐπιταξεις τοῦ 1915, ἐνῷ ὤφειλε νὰ τὰς πληρώσῃ ἀμέσως ἐκτοτε. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ οἰκονομικά του δὲν τοῦ ἐπέτρεπαν νὰ πληρώσῃ, ἔδοε τὴν ἀδικίαν καὶ διέταξε ὅτι ὁ μένουν ἀκαταδίωκτοι οἱ ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου διὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἐπιταξεως, τὸ ὁποῖον ἐδικαιοῦτο νὰ λάβουν.

Τέλος μετὰ πολλὰς ἐνεργείας τῶν κ. κ. βουλευτῶν διετάχθη νὰ πληρωθοῦν αἱ ἐπιταξεις. Φυσικὰ τὸ Δημόσιον ἔπρεπε νὰ ζητήσῃ καὶ οὐδὲ τοὺς καθυστερουμένους φόρους ἀπὸ τοὺς δικαιούχους. Τοῦτο οὐδεὶς τὸ πρωτεύει.

Ἀλλ' ἐδῶ συνέβη ἕνα μεγάλο ἄτοπο.

Τὸ Δημόσιον ζητεῖ ἀπὸ τοὺς πολίτας τόκους καὶ πρόσθετα τέλη διὰ τοὺς καθυστερουμένους φόρους των, ἐνῷ οὐτὸ διάνα τοὺς πληρώσῃ τὰ ἐπιταξεις, ἐνῷ οὐτὸ εἶχε διατάξει τὴν ἀναστολήν, ἐνῷ ἐπὶ τέλους αὐτὸ δὲν πληρώνει τόκους; καὶ τέλη διὰ τὴν ἐπὶ τόσα ἔτη καθυστέρησιν τοῦ ἀντιτίμου τῶν ἐπιταξέων.

Καὶ τὸ Ὑπουργεῖον ἐπιμένει εἰς τὴν στρεβλὴν καὶ ἄδικον ταύτην ἀντίληψίν του.

Ἀλλ' ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ἀδικίας τόσον καταφανοῦς, φρονοῦμεν ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον θὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν ἀπόφασίν του, ἐὰν ὁ κ. Γεν. Διοικητὴς καὶ ὁ κ. Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος διεφωτισθοῦν πρὸς αὐτὸ τὴν γενικὴν δυσφορίαν καὶ κατάπληξιν.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Λόγῳ τῆς σημερινῆς ἑορτῆς ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος» δὲν θὰ ἐκδοθῇ αὔριον.

Διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως

Δημοσιεύομεν σήμερον καὶ τὴν τρίτην κατηγορίαν τῶν δικαιουμένων δικαιοτογιτικὸν πρὸς ἀπονομὴν συντάξεως εἰς *πατέρας φονευθέντων* ἐν πολέμῳ *ἀγάμων μονογενῶν υἱῶν*, ὑπερβάντων τὸ ἑβδομηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των.

1) *Ὑποβολὴ αἰτήσεως* πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἐπὶ χαρτοσήμου δι' ἡ; νὰ ζητεῖται ἡ ἀπονομὴ συντάξεως ἐν ἡ νὰ ἀναφέ.ητε τὸ Σύνταγμα εἰ, ὁ ὑπηρετεῖ ὁ φονευθεὶς υἱὸς καὶ ἡ κατοικία τοῦ πατρός.

2) *Πιστοποιητικὸν* ἐπὶ χαρτοσήμου ἐφ' ᾧ νὰ ἐμφαίνεται ἂν ὁ φονευθεὶς υἱὸς εἶχε γεννηθῆ ἐκ νομίμου γάμου, ἂν ἦτο ἄγαμος καὶ μονογενὴς υἱός.

3) *Πιστοποιητικὸν* ἐπὶ χαρτοσήμου ἐμφαίνον τὴν ἡλικίαν τοῦ πατρὸς τῆς ἐκείας τὸ ἀκριβὲς νὰ ἐξάγεται ἐκ ληξιαρχικῶν βιβλίων ἢ τῆ, ἐνόρου κατοθέσεως ἐν Δικαστηρίῳ (Εἰρηνοδικείῳ) τριῶν γεραντοτέρων τῆς ἡλικίας.

4) *Πιστοποιητικὸν* τῆς Σχολ. ἀρχῆς ἐπὶ χαρτοσήμου περὶ τῆ μάθης καθ' ἡ ἐφοιτοῦθη ὁ υἱὸς καὶ

5) Ἀντίγραφον τοῦ Στρ.φύλου μητρῴου Τὰ 4 ἐν καὶ δὲν προσέγονται ἐφ' ὅσον κατὰ γοντι ὑπὸ τῶν αὐτοῦ τῶν, ἄλλω. περιλαμβάνει ἀπὸ ἡ ὑπηρεσ ἡ συνυπάρχ.μένου ὑπερβάλλου χαρτοσήμου εἰς λεπτὸν μεν' ἐνδήμου.

Στρατοδικεῖον

Κθὲ; καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξηκολούθησε τὸ Στρατοδικεῖον τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεω, κατὰ τῶν ἀδελφῶν Ἀρχαδελίδη κατηδικασμένων ἀμφοτέρων εἰς θάνατον.

Μετέβασις ἐπιτροπῆς εἰς Κυδωνίας

Κατ' ἀκριβὲς πληροφορίας μας προχθὲς μετέβη εἰς Κυδωνίας Διασυμμαχικὴ ἐπιτροπὴ ἵνα ἐξήτασε καὶ ἔλαβε λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ τῶν ὁπωγιῶν καὶ καταστροφῶν τῆ πόλεως τῶν Κυδωνιῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων.

Προαγωγὴ

Πρὸς τὸν κ. Εὐάγγελον Καπετανάκην τὸν κάλλιστον τοῦτον Διοικητικὸν ὑπάλληλον, προαχθέντα εἰς Ἐξοχηγὴν ὁ «Ἐ. λεύθερος Λόγος» ἐκφράζει τὰ συγχαρητήρια του καὶ εὐχεται καὶ περαιτέρω προαγωγάς.

Πρόσθετα τέλη καὶ τόκοι

Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἀπαντῶν εἰς ἐρώτησα τοῦ κ. Ταμίου Μυτιλήνης διέταξεν ὅπως ἐπιπραχθοῦν πρόσθετα τέλη καὶ τόκοι ὑπερημερείας, καὶ ἀπὸ τοὺς δικαιούχους τῶν ἐπιταξέων τοῦ 1915 διὰ τοὺς καθυστερουμένους φόρους των.

Μεγάλη ἔκρηξις πολεμεφοδίων ἐν Κωνσταντινουπόλει

Κατ' ἀσφαλὲς πληροφορίας ἄξιας σεβασμοῦ προσώπων, ἐγένετο προχθὲς μεγάλη ἔκρηξις πολεμεφοδίων ἐν Κεστ Χανὲ συνταμένοσα ἐν θεμελίοις ὅλην τὴν πόλιν.

Τὰ πολεμεφόδια καθ' ἃ ἐξηκρίβωσεν ἡ συμμαχικὴ ἀστυνομία ἦτο πρόχειρα μάλιστα καὶ εἰς ἀθρόας συλλήψεις διαφόρων προσώπων, εἶχεν κρυφθῆ ὑπὸ τῶν Τούρκων κομιτατικῶν πρὸς χρησιμοποίησιν αὐτῶν ἐν ἐξεσωτερικῷ χρόνῳ.

Ἐκτὸς τοῦ γεγονότος τούτου οὐδὲν ἄλλο ἀνησυχαστικὸν γεγονὸς συνέβη, κρατεῖ δὲ πάντοτε τάξις.

Κοινωνικὴ Κίνησις

Ἀφίχθη ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ τῆς «Ἀνδρεκιάς» οἱ ὀξιότιμοι συμπολίται μας κ. κ. Ἰζῶν Κεφεῖζη καὶ Β. σ. Σφυρίζ.

—Ἐκίσης ὁ κ. Γ. Ἀνδρεόπουλος.

—Ἀνεχώρησαν οἰκογενειακῶς, διὰ Σμύρνην ὁ κ. Κ. Δικάκη.

Ἀπαγορεύεται ἡ προσέγγισις

Ἀπαγορεύεται ἡ προσέγγισις τῶν πλοίων τῶν φερόντων ὀθωμανικὴν σημαίαν εἰς ὅλους τοὺς λιμένας τοῦ κράτους.

Εὐοίωνοι ἀρραβῶνες

Δύο ἐκλεκτοὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν τῆς Γέας οἰκογενειῶν βίαστοι ὁ ἐκ Πασάδου κ. Ἀποστόλ. Κοιασβάλλης καὶ ἡ χριτωμένη τοῦ Μισιρτοῦ κόρη Μαρία Παπαγεωργίου ἐπίκειται ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Ὁ «Ἐλεύθερος Λόγος» τοὺς τόσον εὐφρόσυνος συνδεθέντας συγχαίρει θερμῶς.

Τὰ «Νέα»

Κυκλοφορεῖ εἰς τὸν τὸ μοναδικὸν περιοδικὸν «Νέα» μὲ ὕλην ἐλλεκτὴν καὶ πρωτότυπον εἰς 16 σελίδας.

Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ καπνοπωλεῖα τῆς πόλεως μας.

Διανυκτερεύοντα φαρμακεῖα

Ἀπόψε Μουσικήσου.

Αὔριον Ἡ.ιάδου.

Εὐχαριστήριον

Ἀπερχόμενος εἰς Σμύρνην ὅπως ἐγκαταστήσω ἐκεῖ τὸ ἐμπορικόν μου γραφεῖον, θεωρῶ καθῆκόν μου καὶ ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω τὴν κοινωνίαν τῆς Μυτιλήνης διὰ τὴν ὑποστήριξιν καὶ τὴν περιποίησιν μεθ' ὧν με περιεβάλλον καθ' ὅλον τὸ ἑπταετὲς διάστημα ἐν τῇ ὁρκίᾳ ταύτῃ νήσῳ, εὐελπιστῶν ὅτι θὰ ἐξακολουθήσουν καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ μὲ περιβάλλουν διὰ τῆς αὐτῆς ἀγάπης καὶ ἐπιποιήσεως μεθ' ὧν με περιεβάλλον ἄχρι τοῦδε.

ΚΩΝ. ΔΙΑΚΑΚΗΣ

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Ἐξαιρετικὴ ἡ διαθήκη τῆς Χαριλάου Ἐμ. Συριγώτη.

Ἀλκαῖος. Σήμερον χάριν τῆς ἑορτῆς τὸ ἀον ἐπεισόδιον «*Τὰ Σταχτιὰ Ποντίκια*» μὲ τὸν Ζαλπαῦρ καὶ Σαμενα. Αὔριον Κυριακὴ τὸ δ.ν ἐπεισόδιον καὶ ἡ δευτέρα ἐπαρχ τῆς Λόδα Γ.ούζ.

«*Στὸ Πατέ*» Αὔριον νέα ἐπιτυχία μὲ 2 κωμιτεχνίδες τὴν *Τζέσσι* καὶ *Πάγκαν* αὐὸν *ἀόρατον Πυγμάχον*, μὲ τὸ ὃν ἐπεισόδιον τοῦ *Ραβεγγὰρ* καὶ ἐκλεκτὸν δρᾶμα μὲ κωμῳδίαν καὶ πολεμικὰ γεγονότα.

Ἀπόφασις Γενικῆς Διοικήσεως

Διὰ τῆς ἀριθμοῦ 917 ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Ἀνδρ. ἐπετρέπη εἰς τὸν Ἀντώνιον Λαδοκαλλάρ κατοικον Μυτιλήνης, νὰ κωλῆσῃ εἰς τὴν Εἰρήνην Θ. Κωκκίνη κατοικον ἐκεῖ ἀκίνητον ἐπὶ ἀρχαμῶν 3.500 μέτρ σέκιαν μετὰ οἰκοσκεύου αὐτῆς καὶ περιοχῆς κειμένης εἰς τὴν συνοικίαν Ἀγιασίνκα τῆς πόλεως Μυτιλήνης.

Θεατρικὰ

Ἀπόψε εἰς τὸ θέατρον «Σαπφὼ» ἡ; στέσσον ὅσοι θέλουν νὰ μάθουν πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ ἡσυχῆ τις τὰ νεῦρα καὶ τὰς γλῶσσ τῆς γυναικὸς τοῦ κατὰ τὸ Γκαλέκιον σύστημα, ἡ; ἔλθῃ νὰ ἀκούσ.ν, τὴν λεπτὴν κωμῳδίαν τὴν ὁποίαν θὰ παίξουν ὁ Μιθ.ὰ καὶ ἡ Φρυνέ. Κατόπιν θὰ ἀκούσ.ν ἀπὸ τὸν Μαδ.ὰ τὸν Γ.γολέτο νὰ τὸ Κωνσταδίου τοῦ Γε'ωτοποιοῦ καὶ ἐ.ὸ ὁ κ. Ὀμέρος ἔχει τόσον γελοῖ.ν ἐξωπικὸν γιὰ νὰ κερδίζῃ τὸ ψωμί τ.ν, μέσα σ' αὐτὸ τὸ σφρίον κρύβεται μιὰ ψυχὴ καὶ μιὰ καρδιὰ σ.ανία. Κατόπιν εἶνε τὸ βιολὶ δυὸ ἀν καὶ ἐρασιτέχνης ὁ Μιθ.ὰ αἰσθάνεται βαθειὰ ἐκεῖνο τὸ δ.παῖον παίζ.ι. Τέλος θὰ παιχθῆ μιὰ φάρσα ἀσε σιάτη καὶ εἰς τὸ τέλος τῆ; βραδιοῦ ὁ Μέβεθ ὀδὸς ὁ ἄνθρωπος ὁ ἀθλιότατος χαρακτῆρος τὸν ὁποῖον ἡ γυναῖκα τοῦ ἠ τόσον μισοῦσα, κακοῦργος καὶ φιλόδοξος τὸν δόηγεῖ μέχ.ι τοῦ φόνου, ἔ.τοτε δὲ οἱ τύφοις δὲν τὸν ἀφήνουν βλέπει πάντοτε μπροστά του τὰ μαρτύρια τῆς φαντασίας τὰ ὁποῖα τοῦ ὑπενθυμίζουν τὸ κακοῦργημά του.

Τὴν παρέστασιν θὰ παιπίῃ ὁ κ. Φρουμ.χο, τὸ ἀξιωματικοὶ τῆ; φρουρᾶς καὶ ὅλη ἡ ἐλλεκτὴ κοινωνία μας.

Χειμῶνας

Τζάκια διαφόρων διαστάσεων πωλοῦνται καὶ πεκοῦνται εἰς τὸ ἐπιπλοποιεῖον Ἀργυρίου Εὐστρατιάδου ἀπέναντι φωτογραφείου Χουτζέου.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Αὔριον Κυριακὴν 15ην τρέχοντος τελοῦντες ἐτήσιον Ἀγιοτικὸν Μνημόσυνον, ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆ Μητροπόλεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΑΧ. ΒΟΥΡΝΑΖΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους καὶ πάντας τοὺς γνωστοὺς τὴν μνήμην αὐτοῦ ὅπως προσέλθωσι καὶ συνεύχωσι μεθ' ἡμῶν τὸς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις τῶν.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 15 Σεπτεμβρίου 1919.

Οἱ πενθοῦντες
Ἡ μήτηρ
Οἱ ἀδελφοί

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΞ ΑΓΙΑΣΣΟΥ

Ἀθρόα ἐντάλματα ἐναντίον τῶν φορολογουμένων τοῦ 1913

Πρὸ κοιροῦ ἀπεστάλησαν ἀνταῦθα ἀθρόα ἐντάλματα περὶ τὰ 400 κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῆς Ἀστυνομίας, ἐναντίον τῶν φορολογουμένων ὡς καθυστερούντων ὅλῃν φόρους δεκάτης τοῦ ἔτους 1913. Ἐμπιστεύθη τῆς δεκάτης ἐτύγχανε τότε ὁ κ. Γ. Τσουμλέκης. Πολλοὶ τῶν φορολογουμένων παρουσιασαν ἀμέσως ἀποδείξεις (ἐξοφλήσεως) διὸ δόξησε νὰ ἐπιστραφῶσι τὰ ἐντάλματα πρὸς τὸν κ. Τα.μίαν, ὅστις ὅμως τὰ ἀπέστειλεν ἐκ νέου μὲ ἴην ἐντολὴν νὰ ἐξαιρεθῶνται μόνον οἱ κατέχοντες ἀποδείξεις. Ἤδεις φρονοῦμεν ὅτι τοῦτο καὶ μόνον, ἡ πρεσαγωγὴ, ὅηλ. ἀποδείξεων; ἐξοφλήσεως παρ' ἐκείνων ἐναντίον τῶν ὁποίων ἔχουσιν ἐκδοθῆ ἐντάλματα, ἠ.ικεν νὰ κατασταθῆ τὸ Ταμίαν διστακτικόν, ὥστε νὰ διατάξῃ εὐθὺς τὴν ἄπεσον ἀνοστολὴν τῶν ἐνταλμάτων, τὴν ἐξέτ.ενξ.ν τῶν βιβλίων τοῦ ἐκμισθωτοῦ καὶ προσαγωγὴν κρειασόνων ἀποδείξεων. Ἀλλὰ μὴ δὲν παρείχεν ἐπίσης σοβαρὸς ὑπονοιας καὶ τὸ ὅτι οἱ φορολογούμενοι παρισταντο ὡς καθυστερούντες; Τί ἔκαμε λοιπὸν ὁ ἐκμισθωτὴ, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐκμισθώσεω; Ἤτο πράγματι τόσον ἀνίκανος περὶ τὴν ἐξοπραξιν; Δεδομένου καὶ τοῦτο μ.ὴ δὲν ἔξεν ἐκτὸς ἄλλων μέσων πρόκειμον καὶ τὸ τῆ; ἐκδόσεως ἐνταλμάτων; Δικαίως ἐπίσης διερωτᾶται τις, διατὶ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ἐσιώπα ὁ κ. ἐκμισθωτὴ; καὶ σήμερον μετὰ ἐπταετίαν δίην ἐνθυμηθεὶς ὅτι ἔχει λαμβάνειν προεκάλεσε ἀθρόαν τὴν ἔκδοσιν ἐνταλμάτων; Ποῦ θὰ εὑρωσι σήμερον ὅλοι οἱ φορολογούμενοι τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις ἐξοφλήσεως; Καὶ εἶνε λογικὸν, εἶνε δίκαιον, νὰ ἀξιώμεν παρὰ τοῦ πολίτου, παρὰ τοῦ χωρικοῦ, νὰ φυλάττῃ ὡ. κόρην ὀφθαλμοῦ παρὰ τὸ ε.ιόνισμά του διὰ βίου, τὸ τεμάχιον αὐτὸ χάρτου τῆ; ἀποδείξεω; Καὶ ἐὰν ἔκεια κατασταθῆ; τῆς οἰκίας ἡ πυρκαϊὰ ἢ ἄλλου δυστυχήματος ἀπολέσθησαν αἱ ἀποδ.ξεις, τί θεον τότε γενέσθαι;

Ἀολουθιατα κατὰ τὴν λογικὴν τούτην θὰ ὑπ.χεωθῶσιν οὐδὲν νὰ καταβάλωσιν ἐκ νέου τοὺς φόρους των. Πρὸς τί ὅμως τότε τὰ βιβλία τοῦ ἐκπισθωτοῦ; ἢ μὴ δὲν ὁ ρεῖται νὰ κρατῇ τὸ τοιοῦτο τακτικὰ βιβλία, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποῖ ν καὶ ἐνεργεῖται ἡ εἴσπραξις; Ἄλλως τε καὶ αὐτὸ τὸ Βασ. Διάταγμα τὸ κανονίζον τὰ τῆς δεκατείας ρητῶς διατάσσει (ἄρθρ. 12): «Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ δεκατισμοῦ σημειοῦ ὁ ἐνικιστὴς τὰ *ἐπὶ τούτῳ διπλότυπον βιβλίου*... καὶ εἰ; μὲν τὸ στέλεχος αὐτοῦ ὑπογράφεται ἰδιοχείρω. ὁ φορολογούμενος;... εἰς δὲ τὸ ἀπόσπασμα ὁ ἐνοικιαστὴς, ὅστις ἐγχειρίζει τοῦτο εἰς τὸν φορολογούμενον. ἄκα τῆ καταβλῆ τοῦ φόρου». Διετάχθη ἄμα γε. ἡ προσαγωγὴ τοιαύτ.ων τούτου; Πλὴν ἀμφιβάλλομεν ἄλλω; δὲν ὑ.ἐξεδίδετο ὁ ὁρισμὸς οὗτος τῶν ἐντ.αλμάτων. Ἀντὶ τούτου ὅμω; παρουσιάζεται σήμερον ὁ χωροφύλαξ ἔ.ισεν τὸ ἔντ.αλμα καὶ ἀπαιτῶν ἡ τὰ χρήματα ἢ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν σταθμόν. Πολλοὶ τοῦ παροφαίνουσιν ἀποδ.ξεις, ἀρνεῖται ἐπιμόνως ὑπογεγραμμένας, ἐν αἱ, ρητῶς ἀναγράφεται «ἐπληρώσα Δρχ. . . . . καὶ *ἐξοφλήσεται* αὐτὸ ὅμως ἀπορρίπτουσι μὴ ἀναγνωριζόμενοι ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς ἀστυνομίας, λόγῳ ὅτι τὸ ἐν τῷ ἐντάλματι ἐπιτρέπει νὰ ἀποδείξω;; Ἀλλὰ τί σημαίνει τότε τὸ *ἐξόφλησε* τοῦτο; Μὰ τὴν ἀλήθειαν δὲν θὰ ἠδυνατό τις νὰ ἀντίσταθῆ εἰς τὸν πειρασμόν, ὅτι νὰ συμβαίνει μὲ τὰς ἀποδείξεις ταύτας. Καὶ ἡ ἀστυνομία δὲν θὰ ἔ.ομνε καθόλου ἄσχημα νὰ καταμηνύσῃ τοὺς κακόχους τούτων πιθανὸν νὰ ὑπάρχῃ περίπτωσις πλαστογραφίας ἐκ μέρους των.

Τὸ ζήτημ ιατοῦτο ὀχὶ νέον τὸ πρῶτον ἀπασχολεῖ τὴν Ἀγιάσσον. Ὁ κ. Τσουμλέκης ἐκμισθώσας τὴν δεκάτην τοῦ 1913 ἀμέτρει τότε παρὰ τῶν φορολογουμένων τὴν ἐπ δευτέρᾳ πληρωμὴν ἐξοφληθέντων φόρων. παρ' ἄλλων διπλάσιον καὶ τριπλάσιον ποσὸν τοῦ πραγματικοῦ ἢ τοῦ συμφωνηθέντος, ὡ; δεκάτην, παρ' ἄλλων εἴδος προϊόντων, τῶν ὁποίων οὐδεὶ ἐστερεύντο κτλ. Συνελεία τούτων ἐπιβλῆθη ἀναφορὰ πρὸς τὸν τότε διοικητὴν Ἐπίτροπον τῶν νήσων κ. Μ. Πετυχάκην δημοσιευθεῖσα καὶ εἰς τὸν τύ.ον. Ὁ κ. ἐκμισθωτὴς ἠναγκάσθη νὰ ἀνανήσῃ προκαλῶν νὰ τῷ δηλωθῆ «παρὰ τίνος ἐζήτησε τὸ διπλάσιον ποσὸν τοῦ ὑ.ειλομένου ἢ ἐξοφληθέντος; ἀνορασιασμοῦ τὴν ἐκ δευτέρου καταβολὴν; Παρὰ τίνων δὲ ζητῶ εἴ.ην προϊόντων ἀνυπάρκτων ἐν τοῖς κτήμασί του;» Καὶ ὅτε εἰς ἀπάντησιν ἐδημοσιεύθησαν τὰ ὀνόματα τῶν φορολογουμένων, εἵτινες μὲ ἀποδείξεις εἰς χεῖρας διέμενον αὐτὸν ὁ κ. ἐκμισθωτὴς ἔκρινε φ.όνιμον νὰ σιωπήσῃ διὰ παντός. Ὡρίσθη δὲ καὶ Ἐπιτροπὴ ἥ.ις ἐξετάσασα τὰ βιβλία τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἐν ἀνεπασφαλῆ πρὸς τὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Κοινότητος κατὰ τὴν δεκατείαν, εὗρε ταῦτα μὴ συμφωνοῦντα πρὸς τὰ τελεσθέντ, ὅπερ ὁ κ. ἐκμισθωτὴς ἠναγκάσθη νὰ παραδεχθῆ. Καὶ ἡ εἴσπραξις ἐξηκολούθει τοῦ λ.ιοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν βιβλίων τούτων τῆς Κοινότητος. Οὕτω δὲ ἔλυσε τὸ ζήτημα.

Καὶ ἤδη προβάλλουσιν οἰκοθεν τὰ ἑξῆς ἐρωτήματα: Ἐπιτρέπεται ἡ ἔκδοσις ἐνταλμάτων δι' ἐξοφληθέντα χρέη; καὶ ἐπὶ τινων δεδομένων ἐξεδόθησαν τα τοιαῦτα ἐντάλματα; Ἐπιτρέπεται νὰ παροβιάζεται ἡ ἐλευθερία τοῦ πολίτου καὶ δὴ ἐφοδιασμένου μὲ ἀποδείξεις ἐξοφλήσεω, νὰ παρεμπέπεται ἐ.ίοις εἰς τὸ κρατηθῆναι καὶ νὰ ὑποβάλλεται ἀναιτίως εἰς κόπους καὶ δαπάνας μετοβαίνων εἰ, Μυτιλήνην καὶ καταφεύγων εἰς διαιτησίαν; Ἐ.ταῦθα ἐπισυνάπτομεν τὴν ἀρατήρησιν, ὅτι εἶναι μὲν οἱ χωροφύλακες ὄργανα ἐκτελέσεω, ἀλλ' ὡ; ἄνθρωποι ἔχοντες καὶ ἴδιαν κρίσιν ὀφείλουσι, ὁσάκις οἱ πολῖται παρουσιάζουσιν ἀποδείξεις ἐξοφλήσεω, νὰ σταματῶσι καὶ νὰ ζητῶσι περαιτέρω ὁδηγίας, καὶ ὄχι νὰ βιάζωσι τοὺς πολίτας φωνάζοντες; Θὰ πληνώσῃ, θὰ πληνώσῃ ἢ θὰ πᾷ; μέσα' ἀπερχόμενον μάλιστα καὶ ἀποδείξεις, διότι ἔρεμον χρονολογίαν ἐξοφλήσεω; Φ βρουαρίου ἢ Μ.ρτιου τοῦ 1914, ἐνῷ εἶνε φανερὸν ὅτι ἡ συλλογὴ τῶν δεκ.ινῶν προϊόντων συντελεῖται πρὸν τοῦ Μαΐου. Ἐὰν δὲ εἰς κάθε δημόσιον ὑπάλληλον ἐπιβάλλεται νὰ φέρεται μετὰ προ.ονησεω, νὰ ἀνοιγῇ τὰ πάντα καὶ νὰ ἀνοιγῇ τὸ πολίτας, πολλῷ μᾶλλον εἰς τὰ ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας, ἄπια ὡ; ἐκ τῆ. ἀποστολῆ; ὧν εἶνε εἰ, ἀέων νὰ συντελῶσιν εἰς τὴν ἀ.ὸν τῆς δυσμάτας καὶ τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ χάσματος μεταξὺ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἀρχῶν. Ταῦτα παρεμπίπτοντ.ς.

Τοῦτον ζ'ρώτημα προβάλλει τὸ ἑξῆς:

Τὸ κανονισθὲν Β σ. Διάταγμα τῆς δεκατείας προνοοῦν καὶ περὶ τῶν συμφερόντων τῶν ἐκμισθωτῶν τοῦ 1913 ὡ.ισεν ὅτι «ἐπιτρέπεται οὐδὲν ἔνεκ δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς διαμνεύσεω; τοῦ πεφάτο, διατάγματος (21 Ἀπριλίου 1914) νὰ συντεθῶσιν ὀνομαστικοὶ καθυστερηματικοὶ κατάλογοι... καὶ νὰ παραδόσωσιν αὐτὸν πρὸς ἐνέ.εσιν εἰς τὸν οἰκονομικὸν ἔφορο». Οὕτως δὲ ἐντὸς ἰρμήνου προθεσμίας ἐπαιτηθεῖσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 20 . . . τὰς ἐν αὐτῷ ἐγγραφὰς, μεθ' ὁ ὁρισθεῖσ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἀπόφασιν ἐν τῇ κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθ.ον ἐπιτροπῆς...» Μεθ' ὃ ὁ κατάλογος παραδίδεται εἰς τὸν Ταμίαν ὁπὰ τὰ περαιτέρω. Ἤδεις δὲν γνωρίζομεν, οὐδὲ ἐξετάζομεν ἐὰν ἐκ.ισολογῆται σήμερον ἡ ἐ.ὸς ἐνταλμ.ατων διὰ κάθυσ ερήματα τοῦ 1913· τοῦτο μόνον ἐρωτῶμεν, πῶς συμβαίνει νὰ ἐκδοθῶσιν ἐντάλματα ἐναντίον πολιτῶν, εἵτινες παρουσιάζουσιν ἀποδ.ξεις ὅτι ἔχουσιν ἐξοφληθῆ ἢ κατὰ ἢ βουλ.ρον καὶ Μ.ρτιον τοῦ 1914, πρὸ τῆς συντέ.εσης δημ. καὶ ὁκαβλῆς τῶν καταθύρων εἰς τὴ.ὸ.ις. Ἐφεξῆς;

Καθ' ἡμᾶ; δέον ὄχι μόνον ὁ τύπος καὶ οἱ ἀπατόλοι ἀρχαὶ νὰ ἐπιληρῶθῶ.ι τὴν ἐφαρμόσ.ν καὶ Μ.ρτιον τοῦ 1914, πρὸ τῆς συντέ.εσης δημ. καὶ ὁκαβλῆς τῶν κατεύθυν.ε